

מ"ת 52790/03/17 - מדינת ישראל נגד מרעי צביח (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

18 אפריל 2017

מ"ת 52790-03-17 מדינת ישראל נ' צביח(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה רפי שמואל

נגד

המשיב

מרעי צביח (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לעשות פשע וגניבת רכב.

1. מעובדות המתוארות בכתב האישום המשיב הינו תושב הרשות הפלסטינית. בתאריך 12.2.2017 סמוך לשעה 19:00 קשר המשיב קשר עם עלא אבו עליון ועודה אבו עליון לבצע פשע בכך שהשלושה תכננו לגנוב רכב בישראל ולהעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית לידי של המשיב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו עלה ועודה לאזור היישוב עשרת, כאשר עודה מדריך את עלא בטלפון כיצד להגיע לרכב מסוג סוואנה (להלן: הרכב). עודה הגיע לרכב, נכנס הניע אותו ונסע אל מחוץ ליישוב. סמוך לאחר המתואר שוחח עלא עם המשיב והשניים סיכמו שהרכב יועבר לסמוע, כשבמקביל שוחח עלא עם לואי אלקיעאן וקבע להיפגש עמו על מנת שזה יעביר עבורו את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית. בהמשך, לואי נפגש עם עודה ועלא ונסע עם הרכב אותו העבירו לו השניים, לסמוע, כשבמקביל עלא גם כן נסע לסמוע ברכב נפרד ושם העביר למשיב את הרכב.

2. בדיון שהתקיים ביום 2.4.2017 בפתח דבריו הפנה ב"כ המבקשת לת"פ 9180-03-17, אותו כינה "תיק האב" שכן בו הוגש כתב אישום נגד ארבעה נאשמים נוספים בפרשה שבתיק דנן (אישום מס' 1) ובפרשיות נוספות (יתר האישומים), והסביר כי את עובדת כתב אישום נפרד נגד משיב, נוכח שזה תושב השטחים שהיה דרוש חקירה ונעצר מאוחר יותר למעצר הנאשמים האחרים בתיק האמור.

ב"כ המבקשת פירט ברקע ועובדות כתב האישום וטען שמחומר החקירה עולה כי המשיב שהינו תושב הרשות, בקשר עם גנבי רכב אשר גונבים כלי רכב בתחום המדינה, מעבירים אותם במחסום לשטחי הרשות למשיב אשר קונה מהם את

הרכבים הגנובים. הוסיף כי במקרה נשוא כתב אישום זה קיימות ראיות לכאורה לקשירת קשר וגניבת הרכב, פירט בהרחבה בתשתית הראייתית תוך שהפנה לחומרי החקירה בתיק שהוגש נגד שותפיו של המשיב במ"ת 9151-03-17 הנ"ל אשר גם הוא מטופל על ידי והוגש לעיוני.

3. ב"כ המשיב טען לכרסום משמעותי בראיות שעיקרו בהעדר כל ראיה כי הרכב הגנוב הוא הרכב שהגיע לידי של המשיב. לדידו, אין די בראיות בדמות שיחות טלפון שעניינן נסוב על רכב גנוב כזה או אחר, אלא, מתבקשת ראיה שי בה לקשור בין המשיב לרכב שנטען כי קיבל לידי וזו היא הרכב הגנוב. עוד בהקשר זה טען לתוכן השיחות, אשר לא מלמד על גניבת הרכב הספציפי אלא לכל היותר דיבורים על גניבת רכב. עוד טען בכל הנוגע לדו"ח השוואת הקולות ולהעדר ראיה משמעותית הקושרת את המשיב למספר הטלפון הנייד המיוחס לו חרף שמספר זה לא רשום על שמו של המשיב.

לאחר ששמע טיעוני הסנגור בכל הנוגע לקשר בין המשיב לרכב הגנוב, חזר ב"כ המבקשת והפנה למ"ת 9151-03-17 בעניינם של ארבעת הנאשמים האחרים בפרשה (אישום ראשון) ולחומרי החקירה לרבות השיחות המואזנות, אשר מרחיבים ומבהירים את חלקו של המשיב בתמונה הכוללת והקשר שלו לרכב הגנוב נשוא כתב האישום כאן. בסופם של דברים ונוכח טענת ב"כ המשיב שלא קיבל לידי את כל חומר החקירה, נקבע דיון נוסף על מנת לאפשר לו לעיין בחומרי החקירה במ"ת 9151-03-17.

4. בדיון שהתקיים ביום 9.4.2017 טען הסנגור כי חומר החקירה במ"ת 9151-03-17 לא חידש הרבה ולפיכך חזר על טענתו העיקרית מהדיון הקודם ולפיה אין קשר בין המשיב לרכב הגנוב ובכלל לא ברור אם הרכב הגנוב הועבר לשטחים שם מתגורר המשיב.

5. לאחר שעיינתי בחומר החקירה בתיק דנן ובחומר החקירה במ"ת 9151-03-17, שגם הוא נדון בפניי במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים, מצאתי קיומה של תשתית ראייתית לכאורית נסיבתית המספקת לנדרש בהליך זה.

מחומר החקירה עולה כי במסגרת מבצע אותו ערכה המשטרה בוצעה האזנת סתר למספר הטלפון הנייד של עלא אבו עליון. בחלק מהשיחות עולים חשדות בדבר קיומה של כנופיה מאורגנת שעוסקת בגניבת כלי רכב בישראל והעברתם לשטחי אזור יהודה ושומרון. בחלק ניכר מהשיחות שומעים את **עלא אבו עליון** משוחח עם אחד שבשמו הוא נוקב - **מרעי** אשר תכני השיחות ביניהם שהגם כוללים הם מילות קוד, מצביעים במובהק על כך שעלא ביחד עם עודה אבו עליון ועוד אחד נוסף הם אלה האחראים לגניבת רכבים ממקומות שונים בארץ והעברתם לשטחי הרשות והמשיב הוא "**המזמין**" " **הרוכש**" את הרכבים הגנובים, מקבל אותם סמוך למחסום שבשטחי הרשות לאחר ששילם את התמורה הנדרשת.

6. לציין, כי עובדות כתב האישום במקרה לפניי מהווים פרשיה אחת (אישום ראשון בת"פ 9180-03-17), בו הצליחה המבקשת להניח תשתית ראייתית נסיבתית הקושרת את המשיב לאותה כנופיה (הנאשמים בתיק הנ"ל) כשחלקו "בהזמנת הרכבים" הגנובים משטחי ישראל.

7. התשתית הראייתית מבוססת על מכלול השיחות המואזנות (מרביתן ביום גניבת הרכב) בין עלא, עודה ואחרים והצלבתן לשיחות שאותן מקיים עלא, כמעט במקביל, עם המשיב; אישורו של המשיב כי קולו הוא זה הנשמע בשיחות, איכון המכשיר הנייד עמו נתפס המשיב באזור המעבר ביום האירוע; איכון המכשירים הניידים של עלא ועודה ביישוב עשרת במועד ושעת הגניבה של הרכב.

שיחה מס' 106 מתקיימת ביום גניבת הרכב, 12.2.2017 שעה 19:16, בין עלא ועודה, ממנה עולה כי עלא מכווין ומדריך את עודה ליישוב עשרת כשבהמשך מתערב אדם נוסף ומסייע בהכוונת עודה ליישוב, השיחה מלמדת על לחץ גדול מאוד בו נתון עלא אשר אינו יודע את הדרך.

שיחה מס' 108 מתקיימת בשעה 19:23 סמוך לאחר שעודה כבר גנב את הרכב ונמצא בו, הוא לחוץ מאוד נוכח רכבים שונים שבדרך וחששו שמא ייעצר לביקורת ע"י המשטרה.

בשיחה מס' 110 מתקיימת בשעה 19:35, ניכר כי עלא לחוץ מאוד, הוא אומר כי אינו רואה את הדרך מאחר ואינו יודע להפעיל את המגבים (ווישרים), עודה מנסה להסביר לו ומרגיע אותו נוכח חששו בנוגע לרכב העומד מאחוריו.

למקרא השיחות הנ"ל ברור ומובן כי עלא ועודה מוציאים לפועל קשר שקשרו ביניהם עם אדם נוסף לגנוב את הרכב, מסוג סוואנה מהיישוב עשרת.

8. השיחות בין עלא לעודה מבוצעות בזמן אמת סמוך קודם לגניבת הרכב וסמוך ממש לאחר גניבתו. בתוך כך נכנסה לתמונה דמות נוספת של אחד בשם מרעי (שיתברר מאוחר יותר כמשיב כאן), איתו יוצר קשר עלא. **כך, בשיחה 113 בין שיחותיו של עלא עם עודה, עלא מתקשר בשעה 19:38 למרעי** (נוקב בשמו) ודורש ממנו להתקשר "דחוף דחוף דחוף" לעודה. סמוך לכך מתקשר עלא ללואי (נאשם 3 בת"פ 9180-03-17) ומבקש ממנו להעביר את הרכב לשטחים אותו הוא מכנה "המקום הערבי" (שיחה 114 שעה 19:40).

בשיחה מס' 115 עלא ועודה עוד מוסיפים לדבר ביניהם תוך כדי שעודה נוהג ברכב הגנוב ועלא עם אחר ברכב אחר, תוך שהם נותנים דעתם על הסיכון סיכוי להיתפס על ידי משטרה. עלא מדווח לעודה כי הוא עושה מאמץ להזדרז (על מנת לקחת ממנו את הרכב הגנוב) ומוסיף כי הנהג שלצדו "בסדר" הוא "נוסע מאה ושישים כמו טיל". בהמשך השיחה המלמדת על לחץ ודחיפות של המעורבים, עלא מעדכן את עודה בדבר הסיכון שלו עם לואי להעביר את הרכב לשטחים תמורת סכום של 2,000 ₪, תוך שהוא מביע אכזבה שלא הצליחו לגנוב רכב אחר כנראה טוב יותר, ועודה עונה כי סכנה לעשות כן בגשם.

שיחה מס' 116 מתקיימת בין עלא למרעי בשעה 19:48 (20 דקות לאחר גניבת הרכב), מרעי שואל באופן מפורש (לקראת סיום השיחה) על מודל הרכב.

"גבר: איזה מודל"

עלאא: דיבר איתך הילד?

גבר: דיברתי איתו, איזה מודל היא?"

בשיחה מס' 117 בין עודה לעלא, מתאר עודה את הרכב ככזה שיש בו "כיסא כיסא" ולא ספסל אחד (מה שמתאים לרכב הגנוב) וכן מעדכן את עלא כי כבר שוחח עם מרעי והם מצפים לקבל סכום שבין 10,000-11,000 ₪ תמורת הרכב, וכי הרכב עמוס בכלי עבודה כמו "מקדחות" ו"קונגוים", ציוד אשר עליו דיווח המתלונן כנמצא ברכב הגנוב. בשיחה מס' 119 בשעה 19:50 עלא כבר מתאם עם אותו לואי פגישה להעברת הרכב. בשיחה מס' 120 עלא ממשיך להדריך את עודה אף מזהיר אותו מפני רכב צבאי סמוך לכיכר שבדרך על מנת שלא ייתקל בו. עודה נכנס לדרך עפר על מנת לפרוק את הציוד שברכב.

בהמשך, שיחה מס' **130 בשעה 20:11** (בה עלא נוקב בשמו של המשיב-מרעי) מרעי מתקשר למשיב, מעדכן אותו כי הוא יוצא אליו ושואל "איפה?" עלא אומר לו "אני יצאתי אליך בדרך לשם". המשיב מכווין אותו ל"סמוע" (מחסום שמעה), שם יפגוש אותו בצומת ובהמשך מרגיע אותו כי יוכל לנסוע בדרך שהכווין אותו כי זו דרך בטוחה, כשבסוף השיחה המשיב שואל "איזה מודל היא?".

שיחה מס' 233 בין עלא למשיב מתקיימת ביום שלאחר הגניבה, ביום 13.2.2017, בשעת צהריים. עלא מעדכן ומבהיר למשיב כי נתן "אותה" ב-9,500 ₪ "רק בגלל שאתה חבר".

מרעי: אתה יודע הכלה של אתמול

עלא:כן

מרעי: יש עליה שלוש רדיו".

9. כאן המקום לציין כי בכל הנוגע לתשתית הראייתית בת"פ 9180-03-17 במסגרתו נדונה בקשת המעצר נגד עלא אבו עליון, עודה אבו עליון, לואי אבו אלקיעאן ופאריד אבו עסא גם בנוגע לפרשיות אחרות, טרם טענו ב"כ הצדדים. עם זאת, לצורך בחינת התשתית הראייתית בבקשה שלפני נדרשתי לחומר החקירה שם במקביל לחומר החקירה כאן. כמו כן, הבאתי בחשבון את העובדה לפיה ב"כ המשיבים בתיק הנ"ל ביקשו דחייה ממושכת קודם לבחינת הראיות, רק בשל העדר הימצאו של צו בית המשפט המחוזי בכל הנוגע להאזנת הסתר שבוצעה על מספר הטלפון של עלא, ולא בכדי עשו כן בהינתן התשתית העובדתית המבוססת שממנה ניתן להתרשם בנקל בעיון בחומר החקירה.

כאן המקום לחזור ולציין כי האזנת הסתר מבוצעת אמנם רק על שיחותיו של עלא, אולם במרבית השיחות המוקלטות והמתומללות שבינו לעודה, בינו לבין המשיב ולואי, כולם מזהים בשם הפרטי. בנוסף, מכשיר הנייד של עלא ועודה מאוכנים ביישוב עשרת במועד ובשעת גניבת הרכב, ועל רקע השיחות אותן מבצע עלא, בזמן גניבת הרכב עם עודה ובמקביל עם המשיב, אשר נמצא בשטחי הרשות ומאוכן סמוך למחסום שמעה- הרי שאין מקום כלל טענת הסגור לפיה אין ראיות לקשור בין המשיב לרכב הגנוב. הקשר אמנם נסיבתי, אולם ברור ובהיר הוא.

10. בשיחות המדברות בעד עצמן, נלמד על הקשר בין המשיב לכנופייתו של עלא והעברת הרכב הגנוב לרשותו של המשיב כבר לאחר דקות ספורות שלאחר גניבת הרכב על ידי עודה, בזמן נהיגת הרכב לכיוון שטחי הרשות, אבל לא רק. קיימות שיחות רבות בין המשיב לעלא לאחר מועד גניבת הרכב, אשר מדברות בעד עצמן.

בהקשר הנ"ל זה אוסיף כי בחקירתו של המשיב הושמעו לו השיחות והוא נשאל האם הוא מזהה את הקולות ותשובתו **"אני תשע שנים לא הייתי בישראל"** (ש' 75). בהמשך משמיע החוקר למשיב את שיחה 139 והוא נשאל אם מזהה את הדוברים, ועונה: **"זה אותו קול שלי כמו שלי אבל זה לא אני התקשרתי"**, ומנשאל לפרש דבריו טען כי יש לו הרבה בעיות עם אנשים כמו שמסר קודם והם הקליטו את הקול שלו ומתקשרים לבחורות **"הנה פה אני דיברתי על רכב וזה הקול שלי אבל איפה דיברתי על רכב? זה קולי שלי זה קול שלי אבל איזה רכב?"** (ש' 79-81). בהמשך מאשר כי בחלק מהשיחות הוא שמע את קולו אולם זה לא הוא.

עילת המעצר

11. שתי עילות למעצר במקרה לפניי. הראשונה הנה בחשש להימלטות המשיב מהדין, בהינתן כי זה תושב הרשות הפלסטינית. השנייה, מסוכנות המשיב לשלום הציבור ולרכושו, כשאלה העילות שלובות זו בזו ועצמתן מוגברת.

12. אשר לעילה של חשש להימלטות מן הדין, יש להביא בחשבון את העונש הצפוי למשיב ככל שיורשע, כשלצד זאת מסוכנותו הנובעת מהעובדה שהמשיב שהוא תושב הרשות ומתגורר בשטחים פועל, מפעיל ומבצע עבירות ממקום מגוריו משטחי הרשות באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו.

אשר לעילה של מסוכנות המשיב, מחומר החקירה עולה באופן בהיר ומפורש כי המשיב נמצא בקשר הדוק עם כנופיית גנבים (עלא, עודה ואחרים), בני מיעוטים, אשר מתגוררים ביישובים בדרום והוא **"מזמין"** רכבים גנובים, קולט אותם סמוך למעברי הגבול ומשלם עבורם סכומי כסף כנדרש ממנו, מדובר במי שמעודד פעילות עבריינית שבחלקה אף מסכנת חיים. כך עולה משיחה מס' 113 המתקיימת כאמור דקות ספורות לאחר גניבת הרכב נשוא אישום זה. עלא מתקשר למשיב **"מרעי, מרעי, תתקשר דחוף לעודה"**.

מרעי: הלו?

עלא: תתקשר לעודה דחוף, עלא איתך (מזהה את עצמו), תתקשר לעודה דחוף, דחוף, דחוף."

להזכיר, עודה שגנב לכאורה את הרכב מיישוב עשרת מספר דקות קודם לשיחה, חושש שיתפס ולא מצליח להפעיל את מגבי השמשה ולא רואה את הדרך, לחוץ מאוד ביותר, והשיחה הדחופה למרעי נועדה זרז את העברת הרכב אליו, לשטחי הרשות.

אמנם וכאמור בפתח הדברים, המבקשת הצליחה להניח תשתית ראייתית ביחס לגניבת רכב אחד הוא נשוא האישום שלפניי, אולם, מעורבותו העמוקה של המשיב בעסקי גניבת רכבים משטחי ישראל והעברתם לרשות ניכרת היטב בשיחות נוספות. כך למשל בשיחה 177 מתקשר עלא למשיב בשעה 21:22 כנראה לאחר העברת הרכב הגנוב, ובשיחה זו

מבקש לדעת כמה ישלם המשיב עבור רכוב מסוג פורד יקולן 2003

עלא : "תגיד יש פורד יקולן 2003 מחוקה כמה הולך אצלך?"

מרעי: אקולי?

עלאא: כן (לא ברור) אבל מנוע וגיר נקי

מרעי: כמו זאת?

עלא: לא יקולן יקולן פורד סוג פורד

מרעי: הכוונה שלי כמו שלנו זה

עלא: כן כן כמו (לא ברור) אבל מגיע פורד".

ובהמשך השיחה:

מרעי : " וואלה צריך לראות את הגבר אחזור אליך תשאיר אותה למחר". עוד בהמשך: "מרעי: אני אדבר איתך מחר רק תן לי לסיים מה שיש לי ביד ואדבר איתך".

בשיחה 233 אשר מתקיימת יום למחרת הגניבה, לאחר שהמשיב מדווח לעלא על הממצאים ב"כלה" שקיבל ממנו אתמול, המשיב פונה לעלא ואומר "יאלה גשם תסדר את עצמך נשתה קפה נאכל ארוחת ערב הלילה.

עלאא: לא זהו אתמול אכלנו ארוחת ערב בעשר אלף מספיק צריך לנוח יומיים-שלושה.

מרעי: וואלה חורף צריך יום יום ארוחת ערב יום יום יום יום.

עלאא: אתה מכיר אותי לא רוצה להתעשר".

שיחה זו ממחישה את "פעילותו" והמרצתו של המשיב את עלא להמשיך "לאכול" יום יום קרי להעביר אליו רכבים גנובים לשטחי הרשות, כשעלא מצדו מבקש "לנוח" יום יומיים. קיימות שיחות רבות נוספות בין המשיב לעלא מהן ניתן ללמוד על מעורבותו העמוקה של המשיב עם עלא בכל הנוגע לרכבים כאלה ואחרים, ראו לדוגמא בשיחות 318,357,785,786.

חומר החקירה מלמד על כנופיה מאורגנת היטב אשר מבצעת בשגרה עבירות של התפרצות וגניבת רכבים משטחי מדינת ישראל, כנופיה לה שותף המשיב אשר לא רק "רוכש" את הרכבים הגנובים אלא גם יוזם וממריץ את חברי הכנופיה לגנוב עוד ועוד רכבים" צריך ארוחת ערב יום יום יום יום".

13. מסוכנות המשיב והנאשמים האחרים היא ברורה. מסוכנות זו מתעצמת למקרה חוזר של השיחות בין עלא ועודה, קודם לגניבת הרכב וסמוך לאחר מכן, המלמדות כי עודה הנוהג ברכב שזה עתה גנב שריו תחת לחץ גדול במיוחד, ללא רישיון נהיגה ובמזג אוויר גשום, ואם לא די בכך הוא לא יודע להפעיל את מגבי השמשה הקדמית של הרכב אותו גנב (ראו במיוחד שיחות 110 ו- 348).

הסכנה לשלומם של עוברי אורח (המדובר בשעות שבין 19:00 - 21:00) והנהגים האחרים בכביש היא ברורה וגבוהה מאוד. הסכנה לשלום הציבור נובעת גם מהתנהגותו של עלא אשר את כל שיחותיו והדרכתו את עודה מבצע מתוך רכב נוסע, באמצעות הטלפון הנייד שלו כשהוא עצמו לחוץ ביותר. נדמה כי **שיחה מספר 115** אותה מקיים עלא עם "גבר" קשור לפרשיה מלמדת אותנו בדבר אותה סכנה. בשיחה זו עלא והגבר מכוונים עצמם וזה את זה למקום מפגש כשבמהלך השיחה הגבר מבקש "להתקדם" ועל אומר לו: "**הבן אדם שאיתי נוסע בסדר, נוסע מאה ושישים כמו טיל**".

הסכנה שהייתה צפויה לעוברי האורח והנהגים בכבישים בהם נהגו עלא ועודה עוברת כחוט השני בכל השיחות המלמדות על נהיגה פזיזה תחת לחץ גדול מפני תפיסה על ידי המשטרה. המדובר בכנופיה שחלק מחבריה לא רק גנבו את הרכב אלא ועל מנת להביא את הרכב לשטחי הרשות יצרו סיכונים ממשיים לחייהם של אחרים. בהינתן האמור, אני מוצאת את המשיב שותף לא רק לגניבת הרכבים אלא גם ליצירת אותם סיכונים.

סיכומם של דברים, כתב האישום נראה מקל עם המשיב, אשר נמצא מסוכן לשלומם ובטחונם של הציבור לרבות לרכושם.

14. ב"כ המשיב ביקש לשחרר את המשיב לשטחי הרשות בתנאים שיבטיחו התייצבותו. שמעתי את הערבים שהוצעו עוד קודם שעיינתי ממש בחומר החקירה, וכבר אומר כי אין מקום לשחרור המשיב במתווה זה נוכח עילות המעצר ועצמתן. אין מדובר במקרה של מי שנכנס לישראל כדי לעבוד, ללא עבירות נלוות וניתן לשחררו בערבויות כספיות שיבטיחו התייצבותו, אלא וכאמור, במי שמעורב עמוק עם כנופית גנבי רכב משטחי ישראל, מי שמתמרץ את אותה כנופיה להמשיך ולגנוב והוא עושה כן באמצעות הטלפון בלבד ומתוך שטחי הרשות הפלסטינית.

מכל המקובץ, מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

ניתנה והודעה היום כ"ב ניסן תשע"ז,
18/04/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה